

Putin og Xi understreger betydningen af deres »Stormagtsrelation« for hele verden

26. juni 2016 (Leder) – Præsidenterne for Rusland og Kina, Vladimir Putin og Xi Jinping, mødtes i Beijing lørdag, hvor de udstedte tre, betydningsfulde erklæringer af stor vigtighed mht. deres relation og den strategiske situation i verden. Dette er Putins 15. besøg i Beijing, og hans indledende bemærkninger til Xi forud for mødet understregede dybden af alliancen mellem de to lande.

»Vi mødes ofte og på tilbagevendende basis, men ... hvert af vore møder har altid en væsentlig karakter ... Livet selv kræver, at vore folk arbejder for at styrke og udvikle vore relationer.«

Hvad angår præsident Xi, så bemærkede han efter mødet:

»Jo vanskeligere, den internationale situation bliver, desto mere afgørende må vi lade os lede af det strategiske samarbejdes og venskabets ånd; vi bør fremme bilateral støtte, styrke politisk og strategisk samarbejde og intensivere vore relationer.«

Den første, noget lange erklæring, de udstedte, understreger betydningen af deres relation som en model for en »stormagtsrelation«, som de anser for at være den model, der skal følges i det, der nu er blevet til en multipolær verden. Dokumentet fortsætter også med at understrege betydningen af deres model for relationer, inklusive disses respekt for den enkelte nations særlige udviklingsvej og for doktrinen om ikke-indblanding i den anden nations interne anliggender, som en ny model for interaktioner i en verden, der karakteriseres

af konflikt. Dokumentet understreger også det øgede samarbejde inden for atomkraft, så vel som også inden for rumfart, inklusive samarbejde om udforskning af Månen. Det understreger også komplementariteten af de to nationers udviklingsprojekter, i særdeleshed mellem udviklingen af Ruslands fjerne østlige område og Kinas nordøstlige provinser, der grænser op til Rusland, lige så vel som også komplementariteten mellem udviklingen af Ruslands Volgaområde og Yangtze-flodens udviklingszone. Det understreger desuden den betydning, deres relation har for stabiliteten på verdensarenaen.

Hoveddokumentet sætter fokus på finansmarkedernes nye flygtighed, der er blevet forværret af de af nogle lande »ensidigt påtvungne sanktioner«. Det kaster også handsken over for »visse lande« og »visse militære alliancers« forhåbninger om et overherredømme, der truer stabiliteten i verden gennem deres ambition om at opretholde ensidig, militær overlegenhed på bekostning af andre landes evne til at forsvare sig. Det lytter tilbage til den oprindelige hensigt med De Forenede Nationer, nemlig at forhindre krig og etablere et system med international lov, som alle lande nøje bør følge.

Kina og Rusland bekræftede også deres hensigt om at arbejde sammen i FN for at forhindre ulovlige og uautoriserede militære interventioner, der ikke er under FN-mandat. Dokumentet peger på BRIKS-gruppens vigtighed, så vel som også på ASEAN- og ASEAN-plus-grupperingernes funktion for den globale økonomi.

De to udstedte en anden, specifik erklæring, der drejede sig om de globale trusler, som »visse lande« skaber med deres fremstød for at øge verdens militære spændinger. Dokumentet fordømmer den destabiliserende karakter, som planerne om missilforsvar i Europa udgør, så vel som også den planlagte deployering af THAAD-missilsystemet i det asiatiske Stillehavsområde.

En tredje aftale om samarbejde om cyber-sikkerhed blev indgået.

Desuden blev flere end 30 økonomiske aftaler indgået under Putins besøg, især inden for områderne energi, landbrug, transport, rumfart og samarbejde om militærtekniske spørgsmål.

Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi i Beijing denne weekend. (Foto: Kremlin.ru)

Den kinesiske præsident Xi Jinpings strategiske mission til Central- og Østeuropa. EIR-Artikel

✘ Af EIR's Mike Billington.

Følgende artikel forekommer i EIR, 24. juni 2016.

21. juni 2016 – I Stillehavet flyver og sejler Obamas truende patruljer tæt på kinesiske territorier, hvor de tilmed undertiden med fuldt overlæg krænker suverænt kinesisk territorium. Han forsøger at opbygge et net af alliancer i Stillehavsområdet.

I Central- og Østeuropa gennemfører NATO provokerende øvelser på Ruslands grænser, hvor de forsøger at opnå krig, som den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier korrekt har antydnet.

Og hvor var Kinas præsident Xi Jinping fra 17. til 21. juni? I en strategisk mesterstreg, der er en general William Tecumseh Sherman værdig, var Xi Jinping lige præcis i Central- og Østeuropa, NATO's planlagte krigsfront. Ikke på en krigsmission, men en vital strategisk mission, der er mere omfattende end spørgsmålet om krig – en mission for en 'win-win'-politik for fredelig udvikling, koordineret med Putins Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum.

Kinas præsident har besøgt Serbien i Østeuropa, Polen i Centraleuropa og Usbekistan i Centralasien. I april besøgte Xi den Tjekkiske Republik, alt imens ledere fra Central- og Østeuropa (CEE) har besøgt Kina i år. Dette diplomatiske og økonomiske samarbejde er en del af den 16+1 proces, der er etableret mellem Kina og de 16 CEE-nationer i 2012. De fleste af disse nationer var engang en del af Sovjetunionen eller Warszawa-pagten, mens mange i dag er med i EU, eller søger om optagelse. Gruppen af 16+1 fungerer således som en afgørende bro mellem Øst og Vest, og den fungerer i særdeleshed som omdrejningspunkt – nav – for udviklinger langs den Nye Silkevejs forbindelseslinje mellem Kina og Europa.

Serbien har bevaret stærke relationer til både Rusland og Kina selv, mens landet samtidigt har ansøgt om medlemskab i den Europæiske Union siden 2007. Polen har på den anden side under den aktuelle højrefløjsregering fuldt ud tilsluttet sig Obamas mobilisering for en militær konfrontation med Rusland. Polen kræver permanente NATO-baser samtidig med, at landet installerer amerikanske missilsystemer på sin jord, missiler, der er en direkte trussel mod russisk sikkerhed. Samtidig har Polen meget tætte bånd til Kina. Xi Jinpings besøg og udvidelse af deres strategiske relationer og økonomiske bånd, er en klar demonstration af den win-win-politik, som følges af både Kina og Rusland, og som tilskynder til samarbejde om gensidig økonomisk udvikling med alle nationer – hvilket samtidig fratager Obamas marionetter deres vilje til kamp.

Det tjener som model, at Xi følger sin central- og

østeuropæiske turne med et besøg i Usbekistan, hvor Shanghai Samarbejdsorganisation (SCO) afholder sit 16. årlige topmøde i Tasjkent, og hvor han skal mødes med den russiske præsident Vladimir Putin, som dernæst rejser videre til Beijing til et statsbesøg i Kina.

Serbien: Mødested mellem Øst og Vest

I en signeret artikel i Serbiens førende avis *Politika* den 16. juni, dagen før sin ankomst, skrev Xi Jinping: »I århundreder har Serbien været et sted, hvor civilisationer i Øst og Vest mødes, interagerer og sammen virkeliggør væsentlige fremskridt i den menneskelige civilisation.« Han bemærkede det tætte samarbejde mellem kineserne og Jugoslavien om bekæmpelsen af »fascistisk aggression på de østlige og vestlige fronter under Anden Verdenskrig« og tilføjede, at den serbiske præsident Tomislav Nikolic i november 2015 deltog i 70-års højtideligheden i Beijing, i anledning af sejren i den »Antifascistiske Verdenskrig«, der »sendte et stærkt budskab om vore to landes forpligtelse over for opretholdelse af efterkrigstidens internationale orden, beskyttelse af verdensfreden og opbygning af en bedre fremtid for menneskeheden.«

Serbien er en betydningsfuld del af den Nye Silkevej, eller, som Beijing kalder det, Ét bælte, Én vej (OBOR), hvilket refererer til det Nye Økonomiske Silkevejsbælte over land og det 21. Århundredes Maritime Silkevej over vand. Kina er allerede i færd med at bygge store projekter i og omkring Serbien, inklusive jernbanen fra Beograd til Budapest, Pupinbroen over Donau i Beograd samt en jernbane fra Beograd til Montenegro.

Dette var første gang i 32 år, at en kinesisk præsident

besøgte Serbien, men de to nationer underskrev en aftale om strategisk partnerskab i 2009, som nu er blevet opgraderet til et »Omfattende Strategisk Partnerskab«. Kina har investeret mere end \$1 mia. i infrastruktur og energiprojekter siden da. Intet projekt har været af større betydning end købet i april af det 100 år gamle Smedervo-stålværk af Kinas Hesteel Gruppe for en pris af 46 millioner euro, hvilket således reddede selskabet og dets 5000 arbejdere fra en sandsynlig lukning. Den 19. juni besøgte Xi stålselskabet med præsident Nikolic og premierminister Aleksander Vucic. »Lad kinesisk-serbisk samarbejde sætte et godt eksempel for samarbejde med andre nationer i Central- og Østeuropa«, sagde Xi.

»Serbien indtager en vigtig, strategisk position«, sagde præsident Nikolic og tilføjede, at »Serbien er parat til at blive Kinas vigtigste partner, og ikke kun i området. Jeg er overbevist om, at Serbiens fremtid vil se meget anderledes ud end i dag.«

Besøgets mest dramatiske øjeblik kom, da præsidenterne Xi og Nikolic lagde en krans af hvide krysantemer på stedet for den tidligere kinesiske ambassade i Beograd, der blev bombet og ødelagt den 7. maj 1999 af et amerikansk B-2 Stealth bombefly, og tre kinesere blev dræbt.

Præsidenterne Xi Jinping og Tomislav Nikolic fra Serbien lægger krans ved stedet for den tidligere kinesiske ambassade i Beograd, der blev ødelagt af et amerikansk luftangreb i 1999. Senere lagde de to præsidenter en hjørnesteen på samme sted, hvor der skal bygges et Kinesisk Kulturcenter, og hvor de afslørede et monument for Konfucius.

At Xi lagde en krans, indikerede ikke noget ønske om hævn – tværtimod. Xi og Nikolic lagde en hjørnesteen på stedet, hvor der skal bygges et kinesisk kulturcenter, og de afslørede et monument for Konfucius (Konfutse), såvel som også navneskilte

til den nyligt navngivne Konfucius-gade og Den Serbisk-kinesiske Venskabsplads. Der findes allerede to Konfucius-institutter i Serbien, og der undervises i det kinesiske sprog i flere end 100 under- og mellemskoler. For Xi gælder Konfucius' begreb om Harmoni under Himlen for alle folkeslag og alle nationer.

Med hensyn til Serbiens bestræbelser på at tilslutte sig EU sagde Xi, at han støtter ansøgningen.

Kina og Serbien underskrev også 21 aftaler under besøget, inden for handel, infrastruktur og andre områder. Præsident Nikolic tildelte præsident Xi Serbiens højeste orden, Storordenen af Republikken Serbien. Den russiske præsident Putin fik tildelt samme orden, da han besøgte Beograd i oktober 2014.

Præsident Nikolics svigerdatter, dr. Milena Nikolic, er med i det officielle billede af præsidenterne Nikolic og Xi. I oktober 2014 havde hun fremlagt Serbiens forslag til en kanal mellem Donaufloden og Ægæerhavet – forslaget om Donau-Morava-Vardar/Axios-Ægæerhavet-vandvejen – på en konference, der blev afholdt af Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut i Tyskland. Kina har siden finansieret en foreløbig gennemførlighedsundersøgelse af projektet, men den er endnu ikke blevet offentliggjort.

Serbien er beliggende på et afgørende vigtigt punkt, der forbinder Kinas Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej. Bæltet og Vejen mødes ved den græske havn i Piræus nær Athen. I april købte Kinas Havshippingsselskab (COSCO) en aktiemajoritet i havnen i Piræus som det 21. Århundredes Maritime Silkevejs primære terminus, for kinesiske varer, der sejles til Europa. Varer, som skal til Central- og Østeuropa, vil blive transporteret med jernbane – for det meste bygget af Kina – igennem Makedonien, Serbien, Ungarn og videre derfra.

Polen: Silkevej og Ravvej

Præsident Xi rejste videre til Polen søndag, den 19. juni. I en artikel i den førende polske avis, *Rzeczpospolita*, den 17. juni, refererede Xi til Kopernikus, madame Curie og Chopin som polakker, der har ydet store bidrag til menneskehedens fremskridt, og som er meget kendte og respekterede i Kina. Han nævnte også den polske jesuiterpræst Michal Boym, der arbejdede stort set alene for at forsvare den sidste Mingkejser i 1640'erne imod Qing-invasionen fra Manchuriet, og som også udgav værker om Asiens flora og fauna.

Xi roste Polens historiske samarbejde med Kina som en af de første nationer, der anerkendte Folkerepublikken Kina, og det første, centraleuropæiske land, der gik med i den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB, etableret af Kina). Kina og Polen er gensidigt hinandens førende handelspartnere i deres respektive områder, med en tovejshandel til en værdi af mere end \$17 mia. i 2015. Der findes fem Konfucius-institutter i Polen, og Xi sagde, at et voksende antal kinesiske universiteter underviser i det polske sprog.

Han påpegede, at Polen ligger på både den antikke Silkevej og den ligeså gamle Ravvej – således kaldet, da rav var »Nordens guld« – den nord-sydgående handelsrute fra Østersøområdet gennem Polen til Venedig, og derfra videre med skib. Han bemærkede, at flere kinesiske jernbanelinjer til Europa enten slutter i, eller passerer igennem, Polen.

Xi indikerede, at Polen forfølger en genindustrialisering, alt imens Kina søger internationalt samarbejde til distribution af »produktionskapacitet«, en henvisning til hans politik med at anvende Kinas såkaldte overskudskapacitet (i forbindelse med det økonomiske kollaps i Vesten) til at bygge industrielle produktionsfabrikker i udlandet.

Xi og præsident Andrzej Duda underskrev måske 40 aftaler og MOU'er (Forståelsesmemoranda) den 20. juni, for det meste inden for området byggeri, råmaterialer, energi, finans og videnskab. Duda sagde, at han håbede, at Polen ville blive Kinas »indgangsport til Europa« og pegede på både havnen i Gdansk og terminalerne på land for jernbaneforbindelserne.

Xi og Duda tog sammen af sted for at byde et tog, der ankom til Warszawa fra Kina, velkommen. De spiste begge polske æbler – et af de landbrugsprodukter, der nu kan eksporteres til Kina med jernbane. Den polske godstransportgruppe PKP Cargo opererer 20 tog om ugen via den Nye Silkevej mellem Polen og Kina, hvor hver tur tager 11-14 dage, hvilket er dobbelt så hurtigt som med skib, og langt billigere end med fly.

*Under Xi Jinpings besøg beundrer han og den polske præsident Andrzej Duda polske æbler, der nu kan eksporteres til Kina via de Nye Silkevejstog, der forbinder Kina og Europa. *

Xi og Duda aftalte at opgradere deres relation til et »omfattende strategisk partnerskab« fra det eksisterende strategiske partnerskab, ligesom Xi og Nikolic også gjorde for Kina og Serbien.

Xi kom ikke med nogen offentlige udtalelser om Obamas militære mobilisering imod Rusland, ej heller om Polens centrale rolle i den militære inddæmning af Rusland, og heller ikke om den ekstreme fare for en konflikt, der kunne føre til en global atomkrig. I sin artikel i *Rzeczpospolita* forud for sit besøg sluttede Xi med følgende: »Kina og Europa har behov for at følge tidstendensen for fred, udvikling og win-win-samarbejde. Vi bør intensivere strategisk samarbejde, øge kommunikation om og koordination af internationale anliggender og bidrage til opbyggelsen af en ny type internationale relationer, der udviser win-win samarbejde og et fællesskab for en fælles fremtid for hele menneskeheden.«

Usbekistan og SCO

I skrivende stund, den 21. juni, er Xi rejst videre til Usbekistan i Centralasien til et statsbesøg, på invitation fra præsident Islam Karimov, før han deltager i SCO-topmødet i Tasjkent den 23.-24. Ud over at mødes med regeringsledere vil Xi tale for Usbekistans Senat og Lovgivende Kammer, de to huse i Oliy Majlis.

SCO-topmødet vil officielt acceptere både Indien og Pakistan som nye SCO-medlemmer, der nu omfatter Rusland, Kina og fire af de fem centralasiatiske nationer – Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan og Kasakhstan. Tilføjelsen af de to sydasiatiske nationer vil betyde, at 60 % af Eurasien vil samarbejde gennem SCO omkring både strategiske og økonomiske spørgsmål. Der er bekymringer, der går på, at spændingerne og de lejlighedsvis fjendtligheder mellem Indien og Pakistan kunne underminere niveauet af gensidig politisk tillid inden for SCO, men begge nationer er ivrige efter at tilslutte sig. Det bredere samarbejde inden for SCO kunne i realiteten bidrage til løsning af nogle af stridsspørgsmålene mellem Indien og Pakistan.

Iran, der i øjeblikket er observatør i SCO, forventes at blive optaget som medlem i nærmeste fremtid.

Samarbejde mellem SCO og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), som omfatter Rusland, Belarus, Kasakhstan, Armenien og Kirgisistan, giver et yderligere grundlag for præsident Putins opfordring på det nyligt afholdte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum om et »Stor-Eurasien«, der potentielt omfatter alle de eurasiske nationer, inklusive, understregede Putin, nationerne i den Europæiske Union.

Dette er visionen for fremtiden, baseret på gensidig udvikling, både fysisk og kulturelt, og som må opnås, hvis den

fremstormende, geopolitiske krig skal forhindres.

Titelfoto: Præsidenterne Xi og Nikolic besøger Serbiens Smerdervo-stålværk, som er blevet købt af et kinesisk selskab, og dermed reddet fra sandsynlig lukning og arbejdsløshed for værkets 5000 arbejdere.

**EU er bankerot, og sammenbrud er ikke en reaktion på Brexit:
Valget er klart; vi behøver et Nyt Paradigme, med globalt samarbejde om udvikling, med Rusland og Kina, og Europa og USA!**

Så vi ser nu, mht. efter denne afstemning, indikationer på det fortsatte sammenbrud i Europa og det transatlantiske system, der allerede var i gang; men på den anden side har vi noget fuldstændigt bemærkelsesværdigt, der introduceres. Vi ser Putin og Modi – Indiens premierminister, præsident Xi i Kina, SCO-topmødet i denne weekend og indgåelsen af massive aftaler for økonomisk samarbejde og udvikling, inklusive samarbejde om rummet. Spørgsmålet lyder, hvor er USA i alt dette? Ideen om, at renæssance-begrebet om menneskeheden, baseret på denne

identitet med at skabe fremtiden og genoprette en moralsk værdi i samfundet, ses direkte i det, som Rusland og Kina gør netop nu; og hvorfor dette er et krav til USA's moral, der er af afgørende betydning, om, at USA skal ændre dette og tilslutte sig denne kurs.

Download (PDF, Unknown)

Hvordan nationer vinder: Ikke med NATO, men med NASA!

21. juni 2016 (Leder) – Samtidig med, at Obamaregeringen og NATO er kommet tættere på at fremprovokere militære opgør, der ikke efterlader overlevende, med Rusland og Kina, så er et skarpt brud med dette opgør opstået i Europa i særdeleshed, og i Japan, og det er på vej i USA.

EIR og LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for dette skift, bort fra randen af en ukontrollerbar krig, siden vi for en måned siden lancerede den internationale appel, »Warszawa-topmødet forbereder krig; Tiden er inde til at forlade NATO nu!«, som tusinder af tænkende mennesker og ledende personer i mange lande har underskrevet; dette har skabt »den fremskudte front«, bag hvilken det politiske skift er i færd med at bryde ud imod det militære opgør med Rusland, som Obama og briterne tydeligvis ønsker skal blive resultatet af dette NATO-topmøde i begyndelsen af juli. Den stadig voksende splittelse, der nu er i Tysklands regeringskoalition, med krav om at stop NATO's 50.000 mand stærke øvelser på Ruslands grænser; Den japanske beslutning om at trodse Obama med to Abe-Putin topmøder; de

stærke skift over mod økonomisk udvikling og samarbejde i Italien og Frankrig – alt dette udgør et oprør mod Obamas og briternes krigspolitik, der var i færd med at åbne døren på vid gab for en endegyldig katastrofe for menneskeheden.

Dette oprør kan blive til en virkelig revolution for en sand, menneskelig fremtid. For dem, der ønsker at undfly en atomar konfrontation med Rusland og Kina, samt de transatlantiske økonomiers stadigt forværende kollaps, findes alternativet allerede. Og USA – med Obama ude – må bringes til sin egen interesse, hvor det tilslutter sig dette nye paradigme snarere end at detonere en krig, der ikke har nogen overlevende.

Dersom den menneskelige art skal have en lysende fremtid – på den anden side af selve randen af fremprovokeret krig mellem atomare supermagter, hvor vi i øjeblikket befinder os – så vil det blive bestemt af nationer, der har et langsigtet perspektiv med gensidig økonomisk udvikling og udforskning af rummet. Og det vil nu sige Kina og Rusland (samt Indien). Disse to nationer vil i den kommende weekend afholde et økonomisk topmøde, hvor det centrale fokus vil ligge på et samarbejde om udforskning af rummet: »samarbejde omkring skabelsen af en tung raket og etableringen af interaktion inden for området med rumstationer og langdistance-rumrejser, som vil være til gavn for menneskeheden i sin helhed snarere end blot for de deltagende stater.«

Et amerikanske rumprogramms hele ånd udgjorde Amerikas »en håbets bavn« for hele menneskeheden. Det er blevet skåret tilbage i årtier, og menneskers rejser ud i rummet er nu grundlæggende set blevet annulleret under Obama. Men indbydelsen til en storslået genoplivelse af NASA's opdagelsesrejser for hele menneskeheden ligger på bordet. Det er vores opgave at gribe den og virkeliggøre den; og at gøre en ende på det nuværende, globale krigsopgør, før det er for sent.

(se også: »[Ingen overlevende](#)«, video fra [LaRouchePAC](#) med

Vi har nået det springende punkt – Vi må tage lederskab nu!

Hr. LaRouche havde en langt mere fundamental pointe, som han ønskede at fastslå for os i dag, og det er, at, uagtet disse faktorer på kort sigt, så er hele det transatlantiske finansielle system parat til at nedsmelte. Vi ved ikke præcis, hvornår det vil ske, men vi ved, at det er fuldstændig uundgåeligt, og det afgørende spørgsmål er derfor: hvilken slags planer vil der foreligge; hvilke fornuftige spillere her i USA og Europa vil udvikle en strategi for en erstatning af det nuværende system? Det er håbløst bankerot. Der findes ingen måde, hvorpå denne proces kan løses.

Fuld dansk oversættelse af LPAC Fredags-webcast, 17. juni 2016:

Download (PDF, Unknown)

Verden har valget mellem to systemer

21. juni 2016 (Leder) – »Formålet med øvelsen er klar«, sagde den polske præsident Andrzej Duda. »Vi forbereder et angreb.«

USA's befolkning er ubevidst om de to mest betydningsfulde, geopolitiske faktorer på planeten. På den ene side finder vi de igangværende tiltag hen imod en global, generel atomkrig, og på den anden finder vi potentialet til at udløse den største periode med global, økonomisk vækst i menneskehedens historie. Ovenstående udtalelse fra den polske præsident, mht. den nylige, 50.000 mand stærke NATO-øvelse, »Anakonda 16«, der simulerer en invasion af Rusland, er en demonstration af desperationen på Wall Street og i [City of] London, der gør fremstød for at fremprovokere en udslettelseskrig med Rusland og Kina.

Der er en udviklingsvej for en fremtid med menneskelig fremgang – men denne vej fastlægges uden for USA – i takt med, og vores politiske proces fortsat befinder sig i Wall Streets fallerede, monetære systems kvælergreb, samt den pomp, der omgiver dette cirkus for folket og de etablerede medier. I kontrast hertil var det nyligt afsluttede Skt. Petersborg Økonomiske Forum i Rusland, som Obama forsøgte at sabotere, en total succes, der indbragte \$12 mia. store økonomiske aftaler blandt 40 lande, og hvor højtplacerede europæiske ledere, der krævede en afslutning af sanktionerne mod Rusland og krigsprovokationerne, deltog. Den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy udtalte på konferencen:

»Vi har mange andre problemer, og vi har ikke råd til at lide pga. disse kunstigt skabte problemer. Og den stærkeste bør strække hånden frem, for den stærkeste spiller er Rusland, repræsenteret af præsident Putin.«

Det, som en stor del af verden allerede har erkendt, er, at nationens interesse ikke er bygget på militær aggression eller økonomisk krigsførelse, men derimod bygger på fremskaffelsen af en fremtid for ens egen befolkning, inklusive gennem internationalt samarbejde, for at skabe højere levestandard og bedre teknologier således, som nye indsigter i universet kan give os. Af fundamental betydning for denne udviklingsproces er rumprogrammet.

Lyndon LaRouche har peget på rumforskningspioneren Krafft Ehrlicke som den person, der »har skabt selve ideen om et rumprogram«. Ehrlicke var forpligtende engageret over for princippet om fremskridt og fordømte nejsigernes ikke-forandring, og udtalte:

»en filosofi med anti-vækst, der af menneskene forlanger, at de skal leve med mindre af alting, kan sætte os tilbage til Middelalderen, fordi en hund-æder-hund-kamp med sikkerhed vil bryde ud under sådanne omstændigheder ... Livet viser os, at teknologiske fremskridt er vejen ad hvilken. Men, baseret på disse teknologiske fremskridt, må vores art og vores civilisation ligeledes gøre fremskridt. Så kan vi gå videre.«

Rusland, Kina, Indien og andre har erkendt det uundgåelige, elendige resultat af »nul-vækst«-geopolitik og har afvist det og vist, at de er forpligtet over for økonomiske projekter og rumteknologi, der vil fremme menneskehedens fysiske økonomi og lykke. Kra-kanalen i Thailand, den forbedrede Suezkanal i Egypten, udviklingen omkring Mekongfloden, nye jernbanelinjer i Pakistan og Afghanistan og Chabahar-havnen i Iran er blot nogle få af disse. For nylig har Kina inviteret til internationalt samarbejde omkring sin fremtidige rumstation. Vicedirektøren for Kinas bemandede rumprogram, fr. Wu Pung, sagde for nylig til FN's Komite for den fredelige anvendelse af det ydre rum, i forbindelse med aftaler om nye rumstationer:

»Udforskning af rummet er menneskehedens fælles drøm og ønske.

Vi er overbevist om, at implementeringen af aftalerne afgjort vil fremme det internationale samarbejde om udforskning af rummet og skabe muligheder for FN's medlemsstater, i særdeleshed udviklingslande, til at deltage i, og drage fordel af, anvendelsen af Kinas rumstation.«

Rusland og Kina har også for nylig annonceret et fuldt ud omfattende samarbejde omkring rummet. Ruslands ambassadør til Kina Andrey Denisov forklarede i et nyligt interview:

»Jeg ville lægge vægt på samarbejde omkring aktivitet i det ydre rum som et hele, snarere end en specifik leverance af et parti varer. Pointen er ikke at levere specifikt udstyr, men at organisere langsigtet, gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem alle siderne, der objektivt set har tætte forbindelser ud fra et standpunkt om teknisk og teknologisk kompatibilitet.«

Dette er vejen til fremtiden. Mens USA plages af selvmord, narkotikamisbrug, masseskyderier og økonomisk disintegration, så går et flertal af menneskeheden videre til det næste niveau. London-Wall Street-finanssystemet er dødt. Vi har kun ét valg. Valget mellem krig, terror og økonomisk fortvivlelse på den ene side, kontra, at vi dumper Obama og alt, hvad han står for, og kræver en fremtid, der passer sig for menneskeheden.

Billede: »Anakonda 16«-vejen til Anakonda – NATO's mere og mere virkelige »march mod Moskva«. Truslen om Tredje Verdenskrig har aldrig været større. (www.eur.army.mil/Anakonda)

Vi nærmer os opgørets time

21. juni 2016 (Leder) – En intens række af diplomatiske engagementer er planlagt for de næste to uger, som kunne være bestemmende for, om verden tager en tryk kurs hen imod et Nyt Paradigme for udvikling – som det klarest er blevet fremlagt i præsident Vladimir Putins forslag til »en plan for Stor-Eurasien« på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni, og ligeledes i den kinesiske præsident Xi Jinpings program for 'Ét bælte, én vej' – eller, om verden går i krig, med udslettelse til følge, sådan, som det promoveres af London og dets skakbrik Obama.

På torsdag afholder Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) sit årlige topmøde i Tasjkent, Usbekistan. Indien og Pakistan skal indføres som nye medlemmer, og Iran vil få en højere status over observatør nu, da FN's sanktioner er blevet ophævet i kølvandet på P5+1-aftalen. Fra Tasjkent vil den russiske præsident Putin rejse til Kina for et officielt statsbesøg hos præsident Xi. Den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin er allerede i Kina, hvor han forbereder mødet med Kinas vicepremierminister Wang Yang. Man er allerede i gang med at udarbejde aftaler om samarbejde om rumteknologi, om det mulige salg af en \$11 mia. stor andel i Ruslands statslige olieselskab, Rosneft, samt en mulig kinesisk investering i højhastigheds-jernbanelinjen Moskva-Kazan, som sluttelig kommer til at løbe hele vejen til Beijing.

Torsdag den 23. juni vil den længe ventede Brexit-afstemning finde sted i Storbritannien. Den 28. juni træffer de europæiske statsoverhoveder beslutning om, hvorvidt de skal forlænge sanktionerne mod Rusland over Ukraine i yderligere seks måneder. Den franske udenrigsminister gjorde det i mandags klart, at han forventer, at sanktionerne forlænges, men han indikerede, at Frankrig vil gennemtvinge en debat for en tidsramme for sanktionernes reducering og fjernelse. På et eller andet tidspunkt, måske før afstemningen den 28. juni,

forventes Normandiet-4-gruppen (Putin, Merkel, Hollande og Poroshenko) at mødes for at forsøge at kickstarte Minsk II-processen, der er gået i stå, og som er et nøglespørgsmål mht. sanktionerne mod Rusland.

NATO's krigsprovokationer imod Rusland forårsager tydeligvis dybe rifter i de europæiske regeringsinstitutioner. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers skarpe angreb på NATO i søndagens *Bild am Sonntag* er tydeligvis en indikation på sådanne splittelser. Den italienske premierminister Renzi og EU-kommissionens præsident Junckers tilstedeværelse i Skt. Petersborg er en anden.

En mere dybtgående undersøgelse af NATO-forsvarsministrenes møde i Bruxelles i sidste uge, som en forberedelse til NATO-statsoverhovedernes topmøde i Warszawa den 7.-8. juni, demonstrerer det vanvid, der har grebet Alliancen. De deltagende ministre aftalte at tilføje cyberspace som et yderligere militært domæne – i tillæg til luft, land, vand og rummet. Hvad dette rent konkret betyder, er, at et angiveligt cyber-angreb imod et NATO-medlemsland kunne udløse en anråbelse af den fælles forsvarsklausul (artikel V) i NATO's charter, som kunne føre til et militært NATO-angreb på det land, der får skylden for cyber-angrebet. Dette er topmålet af galskab og kan blive en ny, hårfin udløsermekanisme for krig med Rusland og Kina – to lande, der gentagent er blevet beskyldt for at føre cyber-krig imod USA og Europa (sidste uges hackerangreb ind i det Demokratiske Partis database, som det oprindeligt var blevet »bevist« var blevet udført af den russiske stat, fandtes senere at være blevet udført af en hacker uden forbindelse til Rusland).

Som en kommentar til denne række af diplomatiske begivenheder fastslog Lyndon LaRouche den basale pointe: Vi ved endnu ikke, hvad der vil komme ud af disse begivenheder. Vi ved imidlertid, at Putin har sin egen, klare strategi og dagsorden, og han vil handle på det. Alt imens vi ikke specifikt ved, hvad Putin vil gøre, så ved vi, at det vil

blive en faktor, der vil forme den globale situation.

Foto: Et amerikansk Air Force B-52 Stratofortress anfører en formation af fly, inklusive polske, tyske og svenske styrker, over Det baltiske Hav, 9. juni 2016. NATO-allierede udfører en række realistiske øvelsesmissioner på Ruslands grænser. (U.S. Air Force photo)

NATO spiller hasard med 3. Verdenskrig: Skal Europa være kanonføde? Fred er kun mulig sammen med Rusland og Kina! Af Helga Zepp-LaRouche

Klokken er, i bogstavelig forstand, ét minut i midnat. Elementær overlevelse vil kræve, at vi vågner op, før vi her i Europa ofres som kanonføde i en angiveligt begrænset atomkrig på alteret for det anglo-amerikanske imperiums geopolitiske interesser, et imperium, hvis krav om at herske over en unipolær verden ikke længere kan opretholdes. Hvis der under NATO-topmødet i Warszawa i begyndelsen af juli måned finder en yderligere opbygning af det amerikanske BMD-system sted – det er bl.a. planlagt at forbinde systemet i Rumænien med krigsskibene, som er udstyret med Aegis-systemet, der kan

affyre missiler – så kunne vi meget hurtigt nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Amerikanske soldater i et troppetransport fly.

Nyhedsorientering, maj/juni 2016: Stop NATO's fremprovokation af atomkrig

Af Tom Gillesberg: Goldman Sachs fik sin kæmpebonus. Vil et britisk nej til EU lede til euroens kollaps, kaos i EU og udløse et internationalt finanskraak værre end i 2008? NATO er i gang med den største militæropbygning langs Ruslands grænse siden 2. verdenskrig. Kan vi forhindre en fortsat konfrontationspolitik, der vil føre til atomkrig? Putin åbner den asiatiske flanke, og Obamas plan for asiatisk NATO vendt imod Kina fejler. Terrorangrebet i Orlando viser, hvorfor de hemmelighedsstemplede 28- sider om terrorangrebet den 11. september 2001 må frigives. De netværk, der blev etableret og finansieret af Storbritannien og Saudi-Arabien gennem den såkaldte al-Yamama våbenhandelsaftale, og som blev beskyttet af FBI, stod ikke blot bag udåden i 2001, men står stadig bag blodige terroranslag. De er også kilden til Islamisk Stat og andre terrororganisationers store fremgang, for lande som Saudi-Arabien, Qatar og Tyrkiet har støttet dem i deres forsøg på at tage magten i Irak og Syrien. Læs mere på www.schillerinstitut.dk/si/?p=13111.

Dette er en redigeret udgave af et foredrag af Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg den 9. juni 2016. Se foredraget og den medfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk/si/?p=13061.

Download (PDF, Unknown)

Barske ord; Hvem kan høre dem?

(Lyndon LaRouche) – Hovedtale ved konferencen i San Francisco (v/Helga Zepp-LaRouche)

Netop nu befinder den generelle menneskehed sig under en alvorlig trussel om undergang, på global skala. Det betyder ikke, at det nødvendigvis vil finde sted. Det betyder, at, hvis vi gør de rigtige ting, kan vi undfly disse trusler. Det er, hvor vi står generelt, lige nu. Og hvis du vil gøre noget ved det, så lad os tale om det

9. juni 2016 (Leder) – I går lykkedes det næsten indgriben fra FBI at forhindre Lyndon LaRouches deltagelse via internet i en stor konference i Nordcalifornien, arrangeret af hans medarbejdere. Hvis ikke lederskabet dér havde grebet ind i tide, ville LaRouche ikke have kunnet deltage.

Da LaRouche endelig kunne tale, var hans udgangspunkt den aktuelle, akutte trussel mod den menneskelige eksistens.

»Det væsentligste spørgsmål, jeg bekymrer mig om, er truslerne mod den menneskelige arts eksistens, i det totale område, lige nu. For, lige nu, på dette tidspunkt, står hele den menneskelige arts eksistens på den yderste rand, og vi må derfor være lydhøre over for at forstå, hvad det er for problemer, der er involveret i det her, og hvad det er for midler, der kan sikre en udvej for menneskeheden generelt.

Netop nu befinder den generelle menneskehed sig under en alvorlig trussel om undergang, på global skala. Det betyder ikke, at det nødvendigvis vil finde sted. Det betyder, at, hvis vi gør de rigtige ting, kan vi undfly disse trusler. Det er, hvor vi står generelt, lige nu. Og hvis du vil gøre noget ved det, så lad os tale om det.«

Men fra dette øjeblik og fremefter – lad os sige det ligeud – rev hovedindholdet i LaRouches bemærkninger slæmt i nerverne på mange lyttere. Han blev ved med at komme tilbage til spørgsmålet om personlig identitet, men især spørgsmålet om hans egen personlige identitet. På et spørgsmål om, hvordan det individuelle sind overvinder forhindringer for at vinde en kamp for menneskeheden, svarede han:

»Lad mig sige, at jeg har temmelig gode levnedsegenskaber. Jeg er en aktiv person i samfundet, og jeg er en ældre person, og en erfaren, ældre person, en af de mest erfarne af alle personer i denne kategori. Så jeg tror ikke, nogen ville have nogen vanskeligheder med at forstå, hvem jeg er, hvad jeg er, hvor jeg kom fra og hvad jeg gør.

Andre personer holder måske fast ved en idé om en anden identitet hos en anden person, som jeg ikke kender, men sådan synes det at være.«

LaRouche drejede næsten hvert spørgsmål rundt på denne måde. Dette her irriterer dig måske, men det første spørgsmål, du skal stille dig selv, er: er det sandt? Er det sådan, at »tingene bare sker«, eller er det sådan, at »tingene bringes

til at ske« af mænd og kvinder, der, som LaRouche sagde, er »kvalificeret til at skabe historie?« Da MacArthur blev tvunget ud af Filippinerne den 12. marts 1942, var det da rigtigt af ham at sige, »Jeg vender tilbage«, eller burde han have ændret det til »vi vender tilbage«? Ville mennesket have klaret at komme til Månen i 1969 – eller nogensinde – hvis det ikke havde været for den enlige skikkelse, den første og største tyske rumpioner, Hermann Oberth (1894-1989). Oberth var fattig det meste af sit liv. Efter at have kæmpet for rumrejser i årtier, havde han næppe mødt en eneste person, der både var enig i, og forstod, disses betydning. Men det er takket være denne »næppe en eneste person«, såsom Werner von Braun, at vi fik den revolution, som var rumprogrammet.

På et spørgsmål om, hvordan vi kan afgøre, hvorvidt vore forestillinger er fantasteri eller er sandfærdige, svarede LaRouche:

»Hvorfor siger vi simpelthen ikke, lad os identificere et sandfærdigt eksempel, en sandfærdig identitet. Jeg er. Og enhver, der vil benægte dette, ville tage fejl, ville være tåbelig.

Jeg er kendt som, identificeret som en historisk skikkelse igennem det meste af det 20. århundrede, og de fleste mennesker fra det 20. århundrede bør vide, hvem jeg er, og de bør vide, hvad jeg gør. De kender måske ikke alle detaljer omkring, hvad jeg gør, men sådan er det: Jeg er en prominent, en særdeles prominent, skikkelse på denne planet, blandt de mest prominente.«

Den senere del af det 20. århundrede ville have været uigenkendelig, hvis det ikke havde været for LaRouches sejr over det britiske, økonomiske system i en debat i 1971 på Queens College, New York, som dernæst, ad indirekte veje, førte til hans sejr med det **Strategiske Forsvarsinitiativ i Reaganregeringen i 1983.**

Dette banede igen vejen for hans og hans hustru Helgas initiativ, som nu er blevet til den Eurasiske Landbro og den Nye Silkevej, og som er det 21. århundredes hovedudvikling frem til i dag.

Hvorfor er det så irriterende at lytte til det indlysende: at LaRouche er en hovedskikkelse i det 20. og 21. århundrede? Fordi vi i skolen lærte om demokratiets dyder? Er det den virkelige årsag, eller skyldes det snarere, at vi lukker ørerne, fordi vi finder det mere beroligende for os personligt at benægte, at nogen mand eller kvinde rent faktisk kan være ansvarlig for menneskets tilstand og menneskehedens skæbne?

Læs her Helga Zepp-LaRouches hovedindlæg på konferencen i San Francisco, Californien, den 8. juni:

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK ORIENTERING den 9.
juni 2016:**

Fører NATO's provokerende øvelser til krig? Se også anden del (11 min.).

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

**Stop 3. Verdenskrig:
NATO's Krigsspil i Baltikum
kunne udløse en meget
virkelig 3. Verdenskrig –
Underskriv og cirkuler
appellen:
»Warszawa-topmødet forbereder
krig –
Tiden er inde til at forlade
NATO nu!«**

7. juni 2016 (Leder) – Hvis Obama får sin vilje, kan menneskeheden meget vel blive drevet ud over klippekanten i

form at en fremprovokation af atomkrig fra USA's og NATO's side imod Rusland og Kina, advarede Lyndon LaRouche i dag. NATO-manøvrerne i stor skala, der begyndte i går i Polen og De baltiske Stater, og som involverer 31.000 tropper fra 24 lande i en 10 dage lang øvelse, der simulerer en angivelig russisk invasion af området, udgør i sig selv en umiddelbar, potentiel udløser af krig. Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, forklarede i går faren ligefremt, i bemærkninger, som hr. LaRouche vurderede i høj grad gik lige til sagens kerne:

»Det, vi i dag ser i De baltiske Stater, er rent faktisk ikke andet end forsøg på en magtudvikling, med den fjendtlige politik, som NATO har forfulgt i den seneste tid. Jeg ville ikke sige, at dette udgør en direkte trussel mod Rusland, men det skaber selvfølgelig alvorlige risici i takt med, at vi ser en absolut ny, militær virkelighed danne sig langs vore grænser.«

Grushko uddybede, at NATO-advarsler om non-eksisterende russiske trusler kan materialisere sig til handlinger.

»(NATO's) politik lever i en surrealistisk virkelighed, og det farligste er, at det nu begynder at tage form af militær planlægning og militære forberedelser, der finder sted på territorier langs vore grænser.«

LaRouche understregede, at Rusland under præsident Putin vil træffe sine egne beslutninger på sin egen måde, som respons til disse forsøg. Hvis briterne, Obama og NATO ønsker krig, får de det, og det vil blive forfærdeligt: en atomar 3. Verdenskrig – det er, hvad vi taler om.

Der findes en strategi, som LaRouche længe har identificeret, til at overvinde denne »surrealistiske« politik for folkemord, som udgår fra Det britiske Imperium. Den nødvendiggør den omgående fjernelse af Obama fra Det Hvide Hus, både for at få hans finger væk fra atomknappen, så vel som også for fuldstændigt at vælte det skakbræt, som er det vanvittige

præsidentvalg i USA, der i øjeblikket tilbyder amerikanere valget mellem cyanid og stryknin. Og det kræves også, at USA og Europa går med i det Ny win-win-paradigme, med økonomisk udvikling med videnskab som drivkraft, og som forfægtes af den kinesiske præsident Xi Jinping og af den russiske præsident Vladimir Putin, og som fortsætter med at gå aggressivt frem i hele Eurasien.

Det spørgsmål, der ligger for os, indfanges af titlen på en stor Schiller Institut-konference, som LaRouche-bevægelsen vil afholde i San Francisco den 8. juni:

»Vil USA gå med i Den Nye Silkevej? Et valg imellem global, videnskabelig udvikling, eller en atomar verdenskrig«.

Underskriv og cirkuler appellen:

**»Warszawa-topmødet forbereder krig
– Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Foto: Enhver af disse konflikter ville kunne udløse en global atomkrig.

**Dump Obama nu – Verden er
parat
til at gå med i det Nye**

Paradigme

7. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lederskabet af verden er, med rette, blevet overtaget af det voksende samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og med andre eurasiske nationer, der entusiastisk går med i de nye udviklingsplaner, der er legemliggjort i programmet med 'Ét bælte, én vej'. London, Wall Street og Obama er alle desperate over dette ægte, igangværende paradigmeskifte.

I sin kommentar til dette skifte advarede Lyndon LaRouche om, at Obama er ved at blive afsløret som intet andet end en svindler og et falsum. Faren er, at et sådant falsum kan detonere på en farlig måde. Udfordringen består i fuldt ud at konsolidere skiftet over til udviklingsparadigmet, der ledes af Rusland/Kina/Indien, uden at fremkalde, at Obama og kompagni flipper voldeligt ud. Det betyder, understregede LaRouche, at »Obama og kompagni må forkrøbles«, så de ikke er i stand til at leve deres desperation ud i handling.

Dette står mere og mere klart: Verden har ikke brug for Obamas, eller briternes, eller Wall Streets klovneshow. Det, der behøves, er en virkningsfuld, økonomisk organisering, der erstatter disse desperate svindlere og dræbere. Vi befinder os ved et punkt, hvor hele det britiske system er i færd med at gå ned, netop nu. Det er oprindelsen til krigsfaren, og intet andet. »Dump disse elendige karle«, erklærede LaRouche. »Giv disse ledende, eurasiske nationer, sammen med de sydlige nationer, lederskabet, og støt dem i deres udviklingsplaner.«

Frem for alt andet, som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget i løbet af den seneste uge, så byg Kra-kanalen! Det ville markere en revolutionerende forandring for verden, der i enorm grad ville forøge handel og udvikling over hele Eurasien og ind i Afrika og videre endnu. Kra-kanalen ville skabe et fuldstændigt nyt billede af verden som helhed.

Flere og flere nationer er parate til at deltage i denne fremtid. Japan er nu i færd med at genoplive koordineringen med de andre hovednationer – Rusland, Indien, Kina – for eurasisk udvikling, at genoplive programmer, der tidligere blev legemliggjort i Mitsubishi Global Infrastructure Fund (GIF), der arbejdede for Kra-kanalen tilbage i 1980'erne. Kina er hen over de næste seks år parat til at investere \$3,5 billion i store infrastrukturprojekter, der rækker langt ud over det umiddelbare asiatiske Stillehavsområde, iflg. en nylig undersøgelse fra Asia Society. Japan har annonceret sin egen, \$110 milliard store investeringsplan for det asiatiske Stillehavsområde.

Den russiske præsident Putin kommer til Kina senere i denne måned for at indgå de sluttelige aftaler om 52 rapporterede fællesprojekter; og russisk-kinesiske forhandlinger skrider nu frem om den planlagte bygning af en 7000 km lang højhastighedsjernbaneforbindelse mellem Moskva og Beijing. Indien er i færd med at udvide sine planer for handelskorridorer, der strækker sig fra Iran gennem Afghanistan, og med nyligt annoncerede planer om også at bygge en dybvandshavn i Bangladesh, tillige med Chabahar-havnen i Iran ved Oman-golfen. Indien og Kina støtter alle disse investeringer, der vil udvide hele det asiatiske Stillehavsområdes produktive evner, hvor Kina og Indien alene udgør en tredjedel af verdens befolkning.

Den tyske kansler Angela Merkel skal besøge Kina i næste uge. Den netop færdiggjorte Gotthard Tunnel gennem de Schweiziske Alper, verdens længste jernbanetunnel, åbnede officielt den 1. juni, og projektet, som det tog 17 år at færdiggøre, har udløst entusiasme over hele Europa. Denne entusiasme for store projekter må videreføres til, at ledende, europæiske nationer går med i fremtiden med 'Ét bælte, én vej'-programmet, på en langt mere seriøs måde. Det betyder at bryde med de britiske royale og med Obama.

Projekterne, der fremmes af Kina og Indien, vil samlet set

accelerere udviklingen og legemliggøre ideen om det »win-win«-samarbejde, der er et varemærke for skiftet væk fra geopolitikkens imperiekrige og til ægte, menneskelig udvikling. Vi har ikke brug for krig. Faktisk ville endnu en storkrig betyde udslettelse. Det ved og forstår Putin, lige såvel som også Kina.

Titelfoto: Premierminister Narendra Modi med den kinesiske præsident Xi Jinping og førstedame Peng Liyuan, der fejrer deres nationers voksende samarbejde og løsning af tidligere konflikter. [flickr/narendramodofficial]

I denne tid med særdeles alvorlig fare, opfylder kun en dialog mellem civilisationer de nødvendige krav

6. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters præstation ved den netop afsluttede Shangri-La Dialog om sikkerhed i det asiatiske Stillehavsområde gør det klart, at, med mindre præsident Obama fjernes fra embedet længe før januar 2017, står verden over for en umiddelbart forestående, global krig. Ikke alene promoverede Carter aktivt behovet for at skabe en NATO-lignende struktur i Asien, for at konfrontere Kina. Han har også gjort fremstød for lignende, endda mere umiddelbare trusler mod Rusland. Om nogle få uger, når Obama mødes med

andre NATO-stats- og regeringschefer i Warszawa, vil NATO-bataljoner blive deployeret til De baltiske Stater og Polen. I Rumænien er der allerede installeret landbaserede Aegis BMD-systemer, og nogle mentalt sunde røster i Vesten har sat lighedstegn mellem alt dette og nazisternes opstillinger langs de sovjetiske grænser, før de lancerede Operation Barbarossa i 1940 under Anden Verdenskrig.

Parallellerne mellem nazismens og fascismens æra og nutiden går længere end til denne »snubletråds«-deployering, som NATO har planlagt. Stemningen af kulturel pessimisme og xenofobi, der har fejlet hen over hele Europa, i lyset af det økonomiske kollaps, Trojkaens program med ondsindet nedskæringspolitik, flygtningekrisen og truslen om gentagne, blinde terrorangreb, udgør i sig selv en alvorlig fare. Og stemningen i USA er ikke bedre.

Under en dialog med kolleger søndag understregede både Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche kraftigt behovet for at genoplive princippet om individuelt menneskeligt geni, og for at lancere en ægte dialog mellem civilisationer, hvor de store bidrag fra alle kulturer og civilisationer fremføres som lysende eksempler på, hvad menneskeheden kan præstere, når samfundet organiseres omkring princippet om menneskets kreative evne til at gøre opdagelser af nye, fysiske principper, man tidligere ikke havde nogen forestilling om. Billedet af den store rumforsker, dr. Krafft Ehrlicke, er til særlig inspiration i takt med, at USA står over for udfordringen med at genoplive rumprogrammet, der er blevet skambeskåret og stort set ødelagt af præsident Obamas antividenskabs-ideologi og -politik. Krafft Ehrlicke, en af genierne bag det forgangne NASA-program, opstillede menneskehedens »udenjordiske forpligtelse«, eller imperativ, som fortsat er menneskehedens primære, uopfyldte mission i det 21. århundrede.

Dette tema om menneskeligt geni blev uddybet af **Lyndon LaRouche i en hel time under 'Manhattan-Projekt Dialogen' den**

5. juni (videoptagelse), som værende den eneste løsning for menneskeheden.

»Indse blot, at der findes mennesker, der har geni-egenskaber, og ikke tværer dem ud!«, sagde LaRouche. »De erkender geniet i sig selv, og de indser, at dette talent, der er kommet til dem, er noget, der er af en meget seriøs natur, til gavn for menneskeheden. Det er, når menneskeheden ser sig selv som et opdagende væsen, hvis arbejde er uundværligt for menneskehedens fremtid – det er dér, skønheden kommer.«

Som respons på Ashtons Carters konfrontation med Kina, krævede admiral Sun Jianguo, vicechef for Kinas Centrale Militærkommissions Afdeling for Generalstaben, en fundamentalt ny sikkerhedsarkitektur for det asiatiske Stillehavsområde, baseret på samarbejde, gensidig forståelse og dialog. Alt imens det står klart, at flertallet af nationerne i det asiatiske Stillehavsområde afviser Obamas og Carters krigsprovokationer, som det reflekteres i det faktum, at admiral Sun havde 17 bilaterale forhandlinger på sidelinjen af Shangri-La, så kan faren for et faktisk krigsudbrud, det være sig enten direkte imod Kina eller imod Rusland, ikke undervurderes. Det tyske forsvarsministerium er, iflg. *Die Welt*, i færd med at udarbejde en ny regeringsrapport, der vil definere Rusland som truslen – og ikke længere en partner.

Det er ikke overraskende, at de russiske medier rapporterer om en **appel, der nu cirkulerer i både Europa og USA, om, at mentalt fornuftige nationer nu fuldstændigt må trække sig ud af NATO.**

Sputnik bemærkede, at den fremtrædende franske, »venstre-gaullistiske« præsidentkandidat, Jacques Cheminade, allerede har underskrevet appellen.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i går, »For at undgå Tredje Verdenskrig er det nødvendigt, at folk indser, at menneskeheden er én, og at alle kulturer har frembragt

juveler«, der demonstrerer det potentiale for genialitet, der holder nøglen til menneskehedens fremtid i sin hånd. Lyndon LaRouche var endnu mere ligefrem: Med mindre, man organiserer samfundet omkring en forståelse af menneskelig kreativitet som den afgørende faktor, ved at fremlægge det for befolkningen, »er man ikke andet end en galning«.

Titelbillede: Grafisk fremstilling af Verdenslandbroen iflg. Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches vision.

RADIO SCHILLER den 6. juni 2016: Krigstrusslen kommer fra NATO, ikke fra Rusland

Med formand Tom Gillesberg

Hvad er videnskab?

2. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Mennesket skriver historie lige for øjnene af os i dag, fra dag til dag og endda fra time til time i takt med, at alle de forskellige, gensidige forbindelser mellem Rusland, Kina og Indien bliver stadigt tættere og stadigt mere talrige, og som trækker 70 eller flere nationer tættere sammen, hvilket faktisk omfatter

godt og vel halvdelen af menneskeheden – som **Helga Zepp-LaRouche** sagde i sit interview med TASS den 31. maj.

Det er som en ring af sammenkædede magneter, der trækker hinanden ind i en stadigt tættere kæde. Tænk på den **genoplivede interesse for Kra-kanalen**, der forbinder Det sydkinesiske Hav med Det indiske Ocean (via Den thailandske Golf og området omkring Andamanerne i Den bengalske Bugt).

I sin nuværende inkarnation er dette et projekt fra Lyndon LaRouche og Japan. Det vil forbinde Indien med Sydøstasien og Kina; det vil revolutionere disse farvande; Lyndon LaRouche har sagt, at det vil blive en af de største revolutioner i moderne historie.

Den 31. maj sagde den kinesiske premierminister Li Keqiang til asiatiske redaktører, at

"Hvis Kina og Indien arbejder sammen og smeder synenergi, vil det kaste nytte af sig ikke alene for det kinesiske og indiske folk, men også til Asien og videre endnu."

Med henvisning til Indiens nylige annoncering af en aftale om en handelskorridor med Iran og Afghanistan, via Irans Chabaharhavn, sagde Li, at Kina "hilser den velkommen".

Indien og Kina samarbejder for første gang omkring Tibet, hvor Kina tidligere har været særligt ømfindtlige mht. Indien i betragtning af Dalai Lamas tilstedeværelse i Indien, samt det derværende betragtelige, tibetanske samfund.

Ligeledes den 31. maj talte den forhenværende kinesiske ambassadør til Rusland, Li Fenglin, ved en todages konference i Moskva om de kinesisk-russiske relationer. Han sagde her, at den bilaterale relation stod på sit højeste i 400 år, men at Kina ønsker, at Rusland skal have større tiltro til den.

"Det er min fornemmelse, at Putin og Xi har en begrebsmæssig forståelse af, hvordan vi bør samarbejde, men at der er

forståelsesproblemer på mellemliderniveau",

sagde ambassadør Li, der talte perfekt og idiomatisk russisk.

"Det gør ingen ting, at vi har forskellige fremgangsmåder. Det er helt normalt for sådanne store og forskellige lande at have forskellige fremgangsmåder. Det væsentlige er, at disse ikke fører til modsigelser."

Alt dette minder os om, hvorfor (den amerikanske) LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas, så viseligt valgte afdøde tysk-amerikanske rumpionér, Krafft Ehrlicke, som den personlighed, der skulle være omdrejningspunkt for hendes kamp for at genoplive USA's rumprogram.

Krafft Ehrlickes fremgangsmåde er, i lighed med Lyndon LaRouches, ikke den mindste smule 'praktisk' (dvs. begrænset af, hvad der 'tilsyneladende' kun er muligt), men alligevel viser sig at være ekstremt virksom, som det er blevet demonstreret, så det er hævet over enhver tvivl. **Krafft Ehrlicke** var en af de ledere inden for udforskning af rummet, som også tidligere Konstantin Tsiolkovskij og Hermann Oberth var det, hvis mod og intellekt bragte mennesket til nye verdener, som endda overgik det, som Christoffer Columbus gjorde.

Krafft Ehrlicke var en forsker; men hans forskning udgør ægte videnskab, og ikke den afskyelige, matematiske erstatning for videnskab, der i dag undervises på vore skoler, og som repræsenteres af Obamas degenererede forsvarsminister, Ashton Carter. Ashton Carters falske version af videnskab gav os F-35-flyet, til sandsynligvis \$200 mio. dollar stykket, og som ikke virker, og aldrig kommer til at virke.

Krafft Ehrlicke forudså derimod, blandt mange andre dristige, videnskabelige præstationer, med præcision Apollo 13-missionen i 1970 i en artikel, skrevet i 1948. Typisk for ham stod der i hans artikel fra 1948, at han havde skrevet den i 2400 med et tilbageblik over de seneste 350 år, til den første, bemandede

Marsmission i 2050, med navnet "Ekspedition Ares". Terence Norton, lederen af denne mission, havde været nødsaget til at svare på den indvending, at de i 2050 til rådighed stående teknologiers begrænsninger – her hovedsageligt det forhold, at der kun var kemisk propulsion til rådighed for rumrejser – forøgede sandsynligheden af en "afvigelse fra den normale plan", og hermed også missionens fiasko, og endda missionsmandskabets død. Hvad var så hans svar? Var det at annullere missionen? I sin rapport til "Rumfartsstyrelsen" skrev han:

"Når man betragter problemet fra et hvilket som helst standpunkt, rejser spørgsmålet sig: På hvilken måde kunne man imødegå udfordringen med afvigelse fra den normale plan, ved hjælp af de til rådighed stående ressourcer? Tilbyder en sådan ikke særlig sandsynlig situation ikke chancer for at vinde for sig, de storslåede resultater af menneskelig dristighed; eller, betyder en manglende evne til at kunne overkomme denne situation den visse død, et sted ude i rummet, for alle ombordværende?"

"En undersøgelse af de følgende sider vil vise, at den tekniske gruppe har øget sikkerhedsfaktoren til et tal, der er langt større end det tal, der ansås for at være maksimum, da projektet blev startet op. Resten kan overlades til gruppens karakter og åndrigthed. Det må åbenhjertigt indrømmes, at mulige farer, som ikke kan forudses, findes, men gruppen er fast overbevist om, at mod, ressourcefuldhed og opnåede præstationer hos de mennesker, der er blevet udvalgt til at foretage rejsen, med succes vil imødegå rumrejsens udfordringer."

En anden faktor var virkelighedstro, grundig og omfattende træning, træning og atter træning – meget af den i selve rummet. Bemærk, at meget af den tekniske gentagelse, der var indbygget i "Ekspedition Ares", var identisk med den, der var at finde i Apollomissionerne: nemlig, en ophobning af forskellige moduler, der kunne overleve uafhængigt af

hinanden, hvor hver af dem var skræddersyet til et specifikt formål, men samtidig til generelle formål.

Og, ligesom med Apollo 13, forekom der et uheld med "Ekspedition Ares" og en "afvigelse fra den normale plan". Ligesom Apollo 13 måtte missionen opgives, men ligesom med Apollo 13 blev hele besætningen reddet og kom tilbage til Jorden.

Kesha Rogers ved sandelig, hvad hun taler om.

INTERNATIONAL APPEL

Warszawa-topmødet forbereder krig –

Tiden er inde til at forlade NATO nu!

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Download (PDF, Unknown)

30. maj 2016: Følgende appel cirkuleres internationalt, inklusive på den internationale LaRouche-bevægelses websider:

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Dette er en alvorstung time. En ny missilkrise er under opbygning, som et spejlbillede af den, der i 1962 førte til, at Sovjetunionen deployerede atomspræghoveder på Cuba, på USA's dørtærskel. I dag er situationen omvendt. Dengang bekæmpede NATO Warszawa-pagten; i dag organiserer NATO et topmøde i Warszawa!

Vi, der underskriver dette, observerer, at NATO gennemfører en provokerende "inddæmningspolitik", som følger: (se pdf)

1.

“Vi kommer med fred, for hele menneskeheden”

Det var mindeplade, som de første astronauter bragte til månen for næsten 50 år siden: “Vi kommer med fred, for hele menneskeheden.” Ikke blot astronauterne, men hele den amerikanske nation og millioner af andre mennesker rundt om på jorden fik ændret deres tankegang om menneskehedens fremtid af disse rejser, som de foretog, tilrettelagde og bevidnede.

“For første gang besluttede mennesker sig bevidst for at lære at leve og agere i omgivelser, der er komplet anderledes end dem, fra hvilke vi har udviklet os,” som en astronaut sagde det.

Men næsten fra den ene dag til den anden trak de smukke skibe, der cirklede om månen, sig tilbage; fjernere rumrejser blev glemt. Landet kastede sig ud i krige – modelleret efter britiske og franske kolonikrige –, som er fortsat siden da, og som USA ultimativt har tabt. Under præsidenter G.W. Bush og Obama, har de spredt katastrofer af krig og terrorisme tværs over Mellemøsten, Nordafrika og Europa.

Skønt der blev udpeget ubemandede rummissioner for opdagelser og opdagelsesrejsende, var amerikanerne overbevist om at være "praktiske" og at glemme at gennemleve opdagelser, som de ofte havde gjort før.

Andre nationer, Kina og Indien i særdeleshed, planlægger nu at tage de store opdagelsesskridt i rummet, planlægger Mars-missioner, programsætter de første landinger på den storslåede platform for opdagelser af galaksen – Månens bagside.

På samme tid har de asiatiske magter sammen med Rusland planlagt og påbegyndt udfordrende projekter for ny infrastruktur, store øst-vest og nord-syd eurasiske landbroer med højhastighedstog, nye byer, energi, selv magnettogetsforbindelser.

Når de griber ind for at bringe krige til afslutning, så de kan påbegynde genopbygning og ny udvikling, så mener de det.

Præsident Obama, der prøver at sammenstykke militæralliancer, handelskrige, NATO-krigstrusler og konfrontationer for at stande de russiske og kinesiske ledere fra disse udviklinger – organiserer faktisk en "liga af tabere." Truslen om global krig fra hans forsøg på at intimidere Rusland og Kina er alvorlige; men han er en taber, der truer virkelige ledere som Putin og Xi.

Glem hvad der er "praktisk muligt": Selv i bekæmpelse af terrorisme, er opdagelser hvad der behøves for at vinde sejre, opdagelser, som i at eksponere de saudisk/britiske hænder, der kontrollerede masse mordene d. 11. september, og pludseligt

dermed se kilden til de seneste 15 års katastrofale krige.

Så meget desto mere i at genoplive det storartede amerikanske rumprogram. I samarbejde med de nylige dynamiske rum-magter vil det blive en ny kilde til at leve gennem opdagelser – der faktisk er menneskelige, som nationen lærte det for 50 år siden.

Kinas udenrigsminister er tilfreds med "foreløbige høstudbytter" fra "Ét bælte, én vej-initiativet"

23. maj, 2016 – Mens han var i Kasakhstan d. 21. maj for at gennemføre samtaler med regeringseksponenter, gav den kinesiske udenrigsminister Wang Yi journalister fra Kina og Kasakhstan et overblik over, hvad der er opnået fra Silkevejens økonomiske Bælte- og Den maritime Silkevejs-initiativer, siden præsident Xi Jinping først foreslog Det økonomiske Bælte i 2013.

Xinhua gav en detaljeret rapport om hans bemærkninger: Udenrigsminister Wang identificerede mange vigtige "foreløbige høstudbytter" fra "Ét bælte, én vej"-initiativet, som han karakteriserede som "værende i overensstemmelse med folks fælles håb om udvikling og samarbejde i forskellige lande i Asien og Europa... en yderst vigtig offentlig service tilvejebragt af Kina til det asiatiske og europæiske kontinent." De næste skridt vil fortsat følge princippet om

"gensidig diskussion, gensidig konstruktion, gensidige privilegier," sagde han.

Det første "høstudbytte", som Wang pegede på var, at "en rammestruktur for internationalt samarbejde" er ved at blive sat sammen, hvori mere end 70 lande og organisationer har udtrykt villighed til at slutte sig til projektet, og samarbejdsaftaler mellem regeringer er blevet underskrevet med 34 lande og internationale organisationer. Finansielle støttemekanismer, såsom AIIB og Silkevejsfonden, begynder at arbejde." Projekter til forbedring af transportopkobling er undervejs, inklusive en jernbane mellem Ungarn og Serbien, et højhastigheds-jernbaneprojekt i Indonesien, jernbaner til at forbinde Kina med Laos og Kina med Thailand.

I Wangs optik er den "internationale industrielle kapacitets samarbejds-modus", der er sat i gang ved aftalerne underskrevet af mere end 20 lande, vigtigere end de specifikke aftaler på grund af den "vigtige demonstrationseffekt", som det vil resultere i.

Økonomiske korridorer begynder at manifestere sig. Den "kinesisk-pakistanske økonomiske korridor startede tidligt og udviklede sig hurtigt; Kina, Mongoliet og Rusland "arbejder hastigt på at udarbejde planer og skitser" for en korridor; og den økonomiske korridor mellem Kina-Bangladesh-Indien-Myanmar udvikler sig støt.

Tog mellem Kina og Europa spiller en større og vigtigere rolle i at forbedre den økonomiske udvikling og handel langs med forbindelserne, sagde Wang. "Indtil nu har mere end 1500 tog succesfuldt rejst mellem Kina og Europa. Alene sidste år blev 815 tog sendt af sted mellem Kina og Europa," med togafgang fra 10 byer i Kina til syv lande.

Wang rapporterede, at, som et resultat af alt dette, har der været en "heftig vækst i regional handel og investering" – dobbelt så meget som den gennemsnitlige globale vækst, siden

"Ét bælte, én vej"-projektet blev påbegyndt, alt imens "der er opnået tættere menneskelig kommunikation" fra de mange kulturelle festivaler og projekter, der ledsager projektet.

POLITISK ORIENTERING den 26. maj 2016: Asien vil samarbejde med Kina og Rusland, trods trusler fra Obama Se også 2. del

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: (5 min.)

Lyd:

RADIO SCHILLER den 23. maj 2016: Tættere samarbejde mellem

Rusland og Japan, mens Obama nægter at beklage atombombningen af Hiroshima

Med formand Tom Gillesberg:

**RADIO SCHILLER den 17. maj
2016:**

**De nordiske lande skal ikke
indrulles i
Obamas konfrontationspolitik
imod Rusland**

Med formand Tom Gillesberg

**Embedsmand fra Kinas
rumprogram**

bekræfter planer om en bemanded månelanding

30. april, 2016 – Selv om kinesiske videnskabsfolk igennem nogen tid har presset på for en mission hvor astronauter lander på månen, kom den første meddelelse om en sådan plan i forbindelse med fejringen den 24. april af 'Den Nationale Rumdag', fra en højt placeret embedsmand i rumprogrammet. Generalløjtnant Zhang Yulin meddelte ved en konference for fejringen af Kinas første rumdag, at Kina planlægger at lande astronauter på månen i 2036. Zhang er viceleder af 'Kinas Bemandede Rumprogram', som lagde hans bemærkninger på deres hjemmeside den 28. april. Han er også stedfortrædende chef for Den Centrale Militære Kommissions Afdeling til Udvikling af Udrustning.

Kina må "forbedre sine evner og benytte de næste 15 til 20 år til at virkeliggøre sin intention om bemandede ekspeditioner for at udforske Månen" sagde Zhang, "og tage et afgørende skridt for det kinesiske folk, med at forberede grundlaget for at udnytte rummet". Han noterede også, at projektet ville, i al almindelighed, befordre den videnskabelige og teknologiske udvikling af landet. Zhangs kommentar følger præsident Xi Jinpings udtalelse på rumdagen om, at hans "vision for Kina" er forbundet med Kinas visioner i rummet.

Pang Zhihao, fra Kinas Akademi for Rumprogramteknologi, beskrev de udfordringer der er for Kinas rumprogram, for at udføre en sådan månelanding. Først skal en meget kraftig affyringsraket, i størrelsesordenen som en Saturn V måneraket, designes, udvikles, tilpasses mennesker og afprøves. "For at sende vore astronauter til månen, skal vi bruge en enorm raket, som er i stand til at løfte en nyttelast på mindst 100 tons op i kredsløb omkring jorden i en lav bane", forklarede han. "Det er derfor, at vore videnskabsfolk er begyndt på at udvikle Long March 9". Den nye løfteraket forventes at have en

kapacitet på 130 tons og være i stand til at lette omkring 2030. Det bliver nødvendigt at udvikle en ny besætningskapsel, større og mere velegnet end rumfartøjet Shenzhou. At skabe nye rumdragter, velegnet til at gå på månen er på vej, og teknikker til nedstigning på måneoverfladen, en blød landing, og evnen til opsendelse fra måneoverfladen og til at møde og sammenkoble med et rumskib til hjemrejsen er alt sammen nødvendige forudsætninger.

Embedsmænd har understreget, at Kinas igangværende projekter danner grundlaget for en bemanded rummission. Møde og sammenkoblingsmissioner i jordrumskibet med Shenzhou-kapsler har dannet grundlaget for de mere krævende måne rumskibes møder, der er forudsætning for den bemandede mission. Næste års Chang'e-5 missioner, der vil sende måneprøver tilbage til Jorden, vil demonstrere den højhastighedsreturnering til Jorden, som den bemandede månemission vil kræve. Ligeledes var landingen af Chang'e-3 og dens ledsager månebilen Yutu på månen en god øvelse for landingsteknikker borte fra Jorden.

Over de næste 15-20 år, sagde Zhang, vil alle disse færdigheder blive udviklet.

Hvad skal der til, for at gennemføre en global indsats mod terrorisme?:
LaRouchePAC fredags-webcast

den 6. maj 2016

Et uddrag:

Ogden: I løbet af en tidligere diskussion med Lyndon LaRouche snakkede vi også om dagens institutionelle spørgsmål, som lyder: »Hr. LaRouche, vær venlig at fremlægge dine anbefalinger om, hvordan man opbygger de institutioner og strukturer, der skal til, for at gennemføre en global indsats mod terrorisme, i et samarbejde mellem USA, Kina, Rusland og Europa. Hvilken form for organisering og politik kan du anbefale, og hvilken rolle tror du FN kan spille i en sådan indsats?«

Steinberg: Efter vores diskussion med Hr. LaRouche og Fru Zepp-LaRouche, som fandt sted for nogle få timer siden, vil jeg svare, at det første der må gøres, er at fremlægge en præcis redegørelse for, hvor den globale terrorisme har sin oprindelse. Og det har den i London – Londonistan – og i lande, der i stigende grad er blevet simple håndlangere for det Britiske Imperium og dets politik. Saudi-Arabien er en sådan håndlanger. Det har landet været i hundrede af år. Men i særdeleshed siden al-Yamamah aftalen fra 1985 har der været en britisk-saudisk organisation, der har ophobet store pengesummer, øremærket til at understøtte terrororganisationer som al-Qaeda og aflæggeren ISIS. Prøv engang at se på Sydamerika og Mexico, ødelagt af narko-terrorisme, og bemærk så, hvordan London har været centrum for den internationale narkohandel og de terrororganisationer, der er sprunget frem deraf. Hvis man ikke starter med at sige sandheden omkring terrorismens natur, omkring dens oprindelsessted; hvis man ikke våger at angribe det britiske og det saudiske monarki, så kan der ikke opstå et solidt grundlag for den form for samarbejde, der er nødvendig.

Det er klart at de fire ledende nationer, USA, Rusland, Kina og Indien alle er konfronteret med denne Angelsaudiske terrortrussel. Og for så vidt som disse nationer ikke

samarbejder omkring udformningen af en entydig handlingsplan, der involverer nedlæggelsen af de britiske oversøiske finanscentre, der stiller finanserne til rådighed for terrororganisationerne, er der intet grundlag for sejr. Hvis disse lande går sammen – for hvilke FN's sikkerhedsråd ville udgøre den perfekte platform – kan der føres en succesfuld krig mod den form for terrorisme, der udfolder sig globalt i dag. Og det er en afgørende del af den krig, der allerede er undervejs.

Og så er der selvfølgelig det mere langsigtede spørgsmål omkring, hvordan man skaber en tilstand hvor mennesker ikke har noget incitament til at gå med i den slags terrororganisationer. Det spørgsmål ligger implicit i Kinas politiske projekt kaldet »Ét bælte, én vej«: Udviklingen af Asien gennem denne »Win-Win«-politik. Visse desperate politiske ledere i Europa – sågar i Tyskland – lufter ideen om en »Marshallplan«, der skal genopbygge Syrien og Irak. Det vil give flygtningene en mission, så de vil tage tilbage og hjælpe med at opbygge deres lande med en masse opbakning udefra. Og det er en del af den slags passende og holdbare antiterrorstrategi, der skal til for at skabe en langtidsholdbar løsning. Allerede tilbage i 1970'erne fremlagde Lyndon LaRouche en plan for at skabe fred og udvikling i Mellemøsten. Udgangspunktet var at en økonomisk udvikling af regionen var den mest effektive antiterrorstrategi. Ligeledes sagde LaRouche i kølvandet på Oslo-aftalen i 1993, at man blev nødt til med det samme at køre bulldozer og arbejdsmaskinerne i position og begynde at genopbygge Gazastriben og Vestbredden og skabe et velstående område, hvor mennesker har en fremtid at leve for og se frem til.

Men nu har vi i stedet Saudi-Arabiens tyranni. Her over de seneste dage har vi set, hvordan Tyrkiets præsident Erdogan forsøger at etablere et brutalt diktatur i sit land og hvordan han afpresser Europa med truslen om at oversvømme Europa med

endnu en omgang af flygtninge på flugt fra Syrien, Irak, Libyen og Afghanistan. Så der findes en holdbar og effektiv politik, men kun, hvis man tager tingene fra toppen og tager udgangspunkt i sandheden om, hvor terrorismen kommer fra. Således og kun således kan vi danne den rette form for sammenslutning af nationer, der samarbejder om et fælles mål. Og terrorismen kan overvindes, det er der ingen tvivl om, men ikke hvis udgangspunktet for processen er et svindelnummer.

Ogden: På den front så vi hvordan CIA-direktør, John Brennan, i TV-udsendelsen »Meet the Press« sidste søndag (1. maj) udtalte, at de 28 sider ikke vil blive offentliggjort af Obama-administrationen. Det viser med al tydelighed at USA ikke er klar til en alliance med Rusland, Kina og Indien, FN og Europa omkring en effektiv krig mod terror, men stadig bukker og skraber for den saudiske kongefamilie, som stod bag 11. september.

Putins afgørende intervention i Palmyra, foruden hvilken byen stadig ville være under ISIS' belejring, skaber en stærk kontrast og viser vejen for at overvinde terrorisme. Så måske kan du forklare, hvad dette viser om, hvor Obama-administrationens sande alliancer ligger.

Steinberg: Det er meget ligetil. Det Brennan sagde på nationalt TV i »Meet the Press« i søndags var præcist, hvad vi regnede med, at han ville sige. Og alt dette var forårsaget af den vedholdende mobilisering for at få offentliggjort de 28 sider, som LaRouches politiske aksionskomité (LaRouchePAC) har været hovedansvarlig for. Denne mobilisering har tvunget Obama-administrationen til at bekende kulør og sige at den på ingen måde har tænkt sig at bryde med den Angel-saudiske alliance. Så længe Obama er præsiden og Brennan er CIA-direktør vil der være en beskyttelsesmur mod enhver form for afsløring af det Britiske Imperiums og Saudi-Arabiens rolle i terrorangrebet d. 11. september. Og naturligvis har FBI's topledelse været dybt involveret i at mørklægge denne sag. Hvis nogen troede at FBI på en eller anden vis havde skiftet

identitet siden de mørke dage under J. Edgar Hoover, får de sig noget af en overraskelse. Den eneste forskel er, at teknologierne og ressourcerne, der er tilgængelige i dag, er langt mere vidtrækkende. Og det var daværende FBI-chef Robert Mueller, der personligt satte en stopper for, at de 28 sider blev offentliggjort.

Og så udtalte pressesekretæren for det Hvide Hus, Josh Earnest, tirsdag – han har ellers under pres fra de pårørende til ofrene for 11. september flere gange udtalt, at en i det mindste delvis offentliggørelse af de 28 sider ville finde sted indenfor de næste måneder – at han bakkede fuldt op omkring Brennans udlægning af sagen i »Meet the Press« udsendelsen og at der ikke ville blive nogen offentliggørelse. Og han løj så det drev, idet han gentog Brennans løgn om, at de 28 sider indeholder ubegrundede foreløbige ledetråde. Og det på trods af, at der er snesevis af saudiarabiske embedsmænd og politiske figurer, der er dybt involveret i at samarbejde med flykaprerne før angrebet d. 11. september.

Så USA befinder sig på sin vis i sandhedens time. Hvis I, det amerikanske folk, ikke kan gennemtvinge denne sag, hvis ikke vi kan få offentliggjort de 28 sider, så er det muligvis et tegn på at denne nation ikke længere har den moralske integritet, der skal til, for at overleve. Tilbage i 70'erne, da Vietnamkrigen viste sig som et monster, der åd USA op indefra, havde Senator Mike Gravel modet til at offentliggøre de såkaldte »Pentagon Papers« (Pentagons hemmelige dokumentation af USA's Vietnam-politik – red.) ved at læse dem højt fra talerstolen i senatet, og det ændrede historien. Og det er den slags øjeblikke vi lige nu befinder os i. Vi har brug for at nogen udviser samme mod i dag, som Mike Gravel gjorde dengang. For hvis mørklægningen af den Angel-saudiske hånd bag 11. september bliver tilladt at fortsætte meget længere, vil denne nation have opgivet det, der retfærdiggør nationens eksistens.

RADIO SCHILLER den 9. maj 2016: Koncerten i Palmyra, Syrien: Putins seneste flankemanøvre

Med formand Tom Gillesberg:

```
<iframe width="100%" height="450" scrolling="no"  
frameborder="no"  
src="https://w.soundcloud.com/player/?url=https%3A//api.soundc  
loud.com/tracks/263241683&auto_play=false&hide_related  
=false&show_comments=true&show_user=true&show_repo  
sts=false&visual=true"></iframe>
```